

obligatorisk Voldgift, eller dog en langt mindre begrænset Anvendelse end som foreslaaet fra amerikansk Side, erklærede sig sluttelig villig til at indgaa paa en Traktat i den foreslaaede Affattelse. Men paa dette Tidspunkt bortfaldt samtlige hine med fremmede Magter afsluttede Voldgiftstraktater, idet Præsidenten og Statssekretær Hay ikke vilde acceptere den Ændring, hvormed Senatet havde vedtaget Traktaterne, og ifølge hvilken det „Compromissum“, der i hvert enkelt Tilfælde skulde afsluttes mellem de kontraherende Parter, forinden de henvendte sig til Voldgiftsdomstolen, vilde være at betragte som en saadan folkeretlig Overenskomst, der, ifølge de Forenede Staters Forfatning, vilde være at forelægge Senatet til Ratifikation med en Majoritet af 2 Trediedele af de afgivne Stemmer. Som Følge heraf kunde den Traktat, som Danmark havde erklæret sig villig til at indgaa med de Forenede Stater, den Gang ikke blive til Virkelighed.

Den amerikanske Regerings Forslag fremsattes paa ny i indeværende Aar, idet den nu havde forladt sit i 1904 indtagne Standpunkt og adopteret Senatets Ændring. Dette Forslag førte hurtigt til en Række, med Forslaget nøje overensstemmende Voldgiftstraktater, idet næsten alle de Regeringer, med hvilke de Forenede Stater i 1904—05 forhandlede og afsluttede en Voldgiftstraktat, antog det nye Forslag til en saadan. Under disse Omstændigheder, og da det ogsaa denne Gang var konstateret, at en mindre snævert affattet eller overhovedet fra Forslaget afvigende Traktat ikke kunde opnaas, fandt den danske Regering ikke, at Danmark burde holde sig tilbage fra en Traktat, som dog i givet Tilfælde vil kunne have sin Betydning og kun er afsluttet paa 5 Aar. Samtidig med Traktatens Undertegnelse blev det ved Udveksling af officielle Noter mellem de to Regeringer fastslaaet, at disse ere enige om, at hver af de to kontraherende Parter selv afgør, hvorvidt en opstaaet Tvistighed angaar dens vitale Interesser, Uafhængighed eller Ære og følgende er af den Beskaffenhed, at den er indbefattet blandt de Tvistigheder, der ifølge Traktatens Artikel I ere undtagne fra obligatorisk Voldgift.

Efter at de med den svensk-norske Regering førte indledende Forhandlinger om Indgaaelse af en vedvarende Voldgiftstraktat mellem Danmark og de Forenede Riger var afbrudte i 1905 uden Resultat, foreslog den svenske Regering i indeværende Aar at genoptage dem og fremkom

samtidig med et Konventionsudkast overensstemmende med den den 26. Oktober 1905 i Stockholm, paa Grundlag af Beslutningerne i Karlstad, afsluttede Voldgiftskonvention mellem Sverige og Norge. Under de herom førte Forhandlinger viste det sig snart, at det saa ønskelige Resultat, at opnaa en Voldgiftsoverenskomst med Sverige, ikke kunde naas uden Antagelse af den fra svensk Side foreslaaede Begrænsning af de Tvistigheder, som Parterne forpligtede sig til at henvise til Afgørelse ved Voldgift, til saadanne som ikke berøre de respektive Landes Uafhængighed, Integritet eller vitale Interesser. I den herefter afsluttede Konvention er optaget den i den svensk-norske Konvention indeholdte Bestemmelse, der henviser til Afgørelse ved Voldgift en mulig opstaaende Uenighed om, hvorvidt en Tvistighed berører et af Landenes vitale Interesser og derfor ifølge Konventionen henhører til dem, der ere undtagne fra obligatorisk Voldgift. Derhos er, i Modsætning til den svensk-norske Konvention, Henviſningen til den permanente Voldgiftsdomstol i Haag gjort fakultativ, saaledes at Parterne, hvis de foretrække det, kunne henvise det enkelte mødende Tilfælde til Voldgift ved en anden Domstol eller ved særlig udsete Voldgiftsmænd. Samtidig med Konventionen er der undertegnet en Protokol, hvori fastsættes, efter Forslag fra dansk Side, dels at hver af Parterne selv afgør Spørgsmaalet om, hvorvidt den opstaaede Tvistighed berører Landets Uafhængighed eller Integritet, dels at Konventionen ingen Forandring gør i den Bestemmelse vedrørende Anvendelse af Voldgift, som indeholdes i Protokollen til den dansk-svenske Fiskerikonvention af 14. Juli 1899.

Kort efter Afslutningen af den dansk-svenske Voldgiftskonvention fremkom fra den norske Regering et Forslag om med denne Konvention som Forbillede at aabne Forhandling om en Overenskomst mellem Danmark og Norge angaaende opstaaende Tvistigheders Henviſning til Afgørelse ved Voldgift.

Den norske Regering bragte herved i Forslag i den paatænkte Konvention at udelade det i Konventionen mellem Danmark og Sverige optagne Forbehold, at Tvistigheder, der berøre de respektive Landes vitale Interesser, ikke skulle være underkastede obligatorisk Voldgift. Fra dansk Side foresloges det i Overenskomsten at fastsætte i Overensstemmelse med, hvad der udtaltes i den i Haag undertegnede Slutningsakt af 18. Oktober 1907, at Par-